

Z minulosti našeho venkova.

Třemešná.

Pokud paměti sáhnají, příslušela ves Třemešná (pův. Třemešný) ke zboží kláštera milevského. Když byl r. 1420 Tábor vyvrácen, zmocnili se tito platu na vsi, ves samu však zapsal král Zikmund (1437, 22. června) ve 20 kopách gr. čes. Pěšovi ze Sedlčan, osobě známé z historie tábořské. Pěša, písař na Táboře, dle vyznání zajatého písaře rožmberského Jana ze Srlína do- rozumoval se s panem Oldřichem z Rožmberka a jemu „přiměřné výstrahy dával k jeho zisku“, začož mu pán popustil louku u Sedlčan i „dvě kopě platu v Třemešném“. Náležela tedy ves aspoň zčásti tehda Rožmberkům. Pěša za svá provinění byl od Tábořských utracen a plat na Třemešné náležel potom ke zboží hradu Dobronic. R. 1443 prodal Jan mladší z Malovic plat v Třemešné a lán v Makově Rynartovi od Dubu, od něhož dostaly se Dobronice v majetek jmenovaného již Oldřicha z Rožmberka (1455). Z dob vlády rožmberské zachovala se stížnost Tábořských (1450, 18. listopadu) Prokopu ze Soběšína, purkrabí na Dobronicích, že lidé jeho zjímali poddané jejich z Drhovice a Třemešného a do vězení je vsadili přes to, že na svých polích lovili¹⁾. K uhrazení velikých rodinných dluhů zastavil Jan z Rožmberka r. 1469 zboží dobronické a s ním člověka jednoho z Makova a plat na Třemešné Vitovi ze Rzávého.

Obec tábořská měla v 16. stol. v Třemešné dva osedlé, Hospřida a Matěje Kuře, z nichž onen platil z obce 7 grůů, tento 10 gr., obec pak z pustého 7 gr. Později prodala obec tábořská plat ve Třemešné Hornateckým, načež jej měl Vilém Vejrhák z Koutův. Ten zastavil vsi Pykov a Leštinu se dvorem v Pasece a platem ve Třemešné Zikmundu Baršovi z Kamenice, práva svého však postoupil r. 1539 Mikuláši Voračickému z Paběnic. Po Zikmundovi držel zástavu tuto Vilém Bareš, od něhož koupil vsi Paseku, Pykov, Leštiny a v Třemešném plat pustý s dědinami (1552) Prokop Hýlovec z Polkovic za 600 kop gr. č., ale prodal vše ještě t. r. Zikmundu Malovcovi z Malovic, jemuž nepochybně dostalo se i oné části, jež příslušela ke zboží hradu Borotína (1557), tehda majetku Malovců z Malovic. Třemešná držena potom ke statku Vesci. Když pak Vilém starší Malovec pro účast v odboji českých stavů statek propadl, přikoupila jej (r. 1623) paní Polyxena z Lobkovic k panství jistebnickému, kamž náležela Třemešná zčásti již od r. 1552. Když totiž Tábořští konfiskaci r. 1547 přišli o své statky, zakoupil pan Jan starší Hodějovský z Hodějova, známý mecenáš humanistické literatury, dvůr kmecí v Makově s platem a plat bez panství na dvou lidech ve Třemešné (1550, 27. srpna) za 41 kop 6 gr. č. ale již r. 1552, 2. dubna odprodal zboží to k panství jistebnickému. Tak dostala se ves potom pod jedinou vrchnost.

Za války třicetileté Třemešná pro blízkost Tábora nemálo trpěla, nejvíce nepochybně za dobývání města císařským generálem Marradasem (1621). V obnovených registrech panství jistebnického z r. 1638 ze čtyř gruntů jmenují se tři pusté, totiž Hospejdovský, Zdeňkovský a Adámkovský; z prvního platilo se vrchnosti pololetně jedna a půl kopy, z druhých dvou, jakož i ze čtvrtého gruntu Jana Žáka po 1 kopě²⁾. Revisitační komise r. 1654 — po válce třicetileté — našla ve vsi již dva grunty osazené, druhé dva posud pusté; náleželo k nim dohromady 91 strychů roll orných a 18 strychů porostlin³⁾.

R. 1757 hospodařili na jmenovaných čtyřech gruntech Pavel Štika, Jakub Jendušek, Jakub Foršt a Václav Kovář⁴⁾. Když podle robotního patentu z r. 1775 poddaní měli se volně rozhodnouti pro novou úpravu nebo pro staré povinnosti, prohlásili zdejší jednomyslně: „Jak císař pán dále nařídí, budu s tím spokojen“, podpis však, jak poznamenal „zástupník“ vrchnosti Václav Mac, odepřeli, neuznávajíce ho za potřebný⁵⁾.

Dělením gruntů rostl počet domů v Třemešné, takže z původních čtyř bylo tu r. 1790 již šest⁶⁾, r. 1843 devět⁷⁾ a podle posledního sčítání (1921) 13 domů.

F. D. Zenkl zmiňuje se⁸⁾ o „jakési bitvě u Třemešného“ a míní, že zpráva ta týká se srážek mezi oddíly rakouskými a francouzskými u Tábora r. 1805.

¹⁾ Archiv tábor. II. č. 31.

²⁾ Archiv jistebnický.

³⁾ Zem. archiv.

⁴⁾ Rollární extrakt v arch. jisteb.

⁵⁾ „Český Jih“ 1928 č. 36.

⁶⁾ Schaller, Topographie d. K. Böhm. XIV. 152.

⁷⁾ Palacký, Popis kr. Č., 280.

⁸⁾ Průvodce Tábořem a jeho okolím, str. 18.